

rimeligt, om man lagde Vægt paa fortrinsvis at give dem til de Folk, som har øvet en virkelig betydelig Indsats i dansk Aandsliv, idet man saa til Gengæld kunde undgaa at give dem direkte Understøttelse paa Finansloven. Thi Andel i en god Biografteaterbevilling er som Regel bedre end selv den største Understøttelse paa Finansloven, og det er jo ikke Meningen, at de skal have baade i Pose og i Sæk. — Jeg vil, som sagt, henstille til den højtærede Undervisningsminister at overveje Spørgsmaalet, om det ikke var paa Tide at tage Løven om Forfatter- og Kunstnerret op til en ny Revision.

Den truende Industrikrise og dermed følgende Arbejdsløshed har ganske naturligt jævnlige været Genstand for Omtale fra denne Plads. Jeg skal om den og Midlerne derimod ganske henholde mig til, hvad der er sagt af forskellige af mine Meningsfæller, og specielt til, hvad den højtærede Socialminister i Lørdags kort og klart udtalte. Men en enkelt Bemærkning vil jeg gerne fremsætte, og det skal være denne. Saa længe de danske industrielle Aktieselskaber er udsat for og prisgivet en saa hensynsløs Spekulation og kynisk Udplyndring som den, vi har set iværksat overfor De danske Cikoriefabrikker, saa længe er det efter min Opfattelse næsten haabløst at ville forsøge paa at sikre Industriens Eksistens. Naar det er saaledes, at graadige Spekulanter til enhver Tid kan erobre og dele de Reserve-midler, som en industriel Virksomhed i gode Tider har lagt hen til at modstaa kommende daarlige Tider med, saa er baade Industrien og Samfundet værgeløse. En kraftig og hensynsløs Lovgivning mod Spekulationens Skadeelementer maa efter min Opfattelse være den første Betingelse for at sikre vor Industri, for at sikre det nationale Arbejde.

Om et andet stort Samfundsode, Bolignøden, vil jeg gerne lige sige et Par, som jeg maa indrømme, usagkyndige og derfor nærmest spørgende Bemærkninger. Det er mit Indtryk, at man søger Bolignøden afhjulpel ved at bygge paa to Maader, som egentlig begge er utidssvarende i Betragtning af Forholdene. Jeg taler her nærmest om Forholdene i de mindre Provsbyer, som jeg kender bedst. Man bygger gode og dyre Boliger efter en som Regel ret streng og vistnok ofte unødvendig streng Byggevedtægt i Byerne; og paa den anden Side indretter man Boliger i Lysthuse, Barakker og Skure paa en Maade, som er udenfor alle Byggevedtægtens Forudsætninger. Jeg spørger derfor, om det ikke vilde være klogere at slaa noget af

paa Byggevedtægtens strenge Bestemmelser under de nuværende Forhold og paa den Maade bidrage til at muliggøre et billigere virkeligt Boligbyggeri. Det vilde maaske blive mindre godt, end Byggeriet i al Almindelighed er i Øjeblikket, men det vilde dog blive meget bedre end de Lysthuse og Barakker, man tvungen af Forholdene maa indrette til Lejligheder. Hvis man nøjedes med de Fordringer, man stillede til Byggevedtægten for 30—40 Aar siden — og i de Tider kunde man dog ogsaa bygge lune og tørre Boliger, der, som det har vist sig, kunde staa i en Aarrække —, tror jeg, at man, selv om det ikke betyder saa forfærdelig meget, dog i nogen Grad vilde kunne bidrage til at billiggøre Byggeriet, og naar det gælder Bolignødens Afhjælpning, er alle Midler jo nødvendige. Jeg henstiller denne Tanke til Overvejelse for den højtærede Indenrigsminister og andre, som har med Byggevedtægten at gøre.

I denne Forbindelse vil jeg i øvrigt fra denne Plads efterlyse det Prisfald paa Mursten og Cement, som jeg synes, Samfundet har et rimeligt Krav paa. Naar man ser, at Prisen paa disse vigtige Bygningsartikler stadig ligger saa højt oppe, har man vanskeligt ved at frigøre sig for den Tanke, at det er Trustdannelser og Prisaftaler, som er Aarsagen til, at Priserne ikke falder.

Til Slut har jeg endelig en Henstilling til den højtærede Minister for offentlige Arbejder om et rent lokalt Spørgsmaal. Det er mig bekendt, at man indenfor Postvæsenets Ledelse har under Overvejelse at udarbejde Planer til et nyt Posthus i Ringsted, og jeg vil gerne bede den højtærede Minister stille sig velvilligt heroverfor. Ringsted Posthus er og har længe været alt for lille, indenfor Etaten er det nærmest berygtet paa Grund af sine daarlige Pladsforhold; men det er ingenlunde nogen lille Virksomhed, der foregaar i det Posthus, der gaar saa store Værdier igennem det, at de nuværende Pladsforhold i Virkeligheden ikke er forsvarlige. Baade fra postal og lokal-kommunal Side er der stærke Ønsker om Forbedring af dette Forhold og Villighed til at bringe Ofre, for at Ringsted kan faa et nyt, tidssvarende og velbeliggende Posthus. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister og Rigsdagen om at stille sig velvilligt overfor disse velbegrandede Krav, og jeg vil henstille til Ministeren, om det ikke var muligt, at der til Finanslovens anden Behandling kunde blive optaget en mindre Bevilling til Forarbejder, for at man kan faa denne Sag i Gang.